

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Készíratok nem aduak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
fél évre 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díj:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a
„KÖZÉRDEK“

XII. évfolyamára.

A hirlap irodalom s különösen a fővárosi politikai lapok rendkívüli emelkedése mellett mind inkább kifejlődött az egyes vidékek érdekeit képviselő hirlapok irodalma is.

Alig van vármegye, alig van kissé nagyobb város, melynek már hirlapja ne lenne. A közélet föllendülését jelzi ez minden körben, minden téren, melynek hü kifejezést a vidéki lapok adnak, önzetlenül, hiven szolgálva.

A „KÖZÉRDEK“-nek immár a XII. évfolyamát indítjuk meg. Hogy mennyi nehézség közt tartottuk fel a lapot, azt a vidéki viszonyok minden ismerője tudhatja; — de mi örömmel vallhatjuk be, hogy soha sem csüggedtünk, célunktól: a közügy hü szolgálatától magunkat elriasztani soha sem engedjük, és az anyagi előnyök helyett bőven kárpótolt bennünket az, hogy nem egy eszme nyert testet, nem egy törekvés nyert valósulást, melyet körünkben a „KÖZÉRDEK“ fejtett ki először hasábjain.

A „KÖZÉRDEK“ nyitva áll mindenki számára, a ki a közügynek jó indulattal szolgálni kíván. Személyi rokon — vagy ellenszenv e tekintetben soha se vezetett, az igaz meggyőződésnek a vélemények szabad nyilvánulásának vagyunk barátjai.

Felhívjuk vármegyénk mélyen tisztelt közönségét s mindazokat, kik vármegyénk és városaink fejlődését a távolban is szívükön hordják, hogy társadalmi, közművelődési, közigazgatási, közigazgatási érdekeink emelésére irányuló törekvésében a „KÖZÉRDEK“-ket anyagilag és szellemi munkásságukkal mennél hathatósabban pártolni szíveskedjenek.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Egy negyed évre . . . 1 „

A „KÖZÉRDEK“ szerkesztősége:

Dr. Magyar Károly. Török Bertalan.

Kiadó tulajdonos:

Wokál János.

B. u. é. k.

Ez a négy egyszerű betű, mely ezer meg ezer példányban járja most be az országot, küldve szíves, udvarias emberek által, egy rövid, de nagy jelentőségű kívánságot, teljesülni óhajtott reményt fejez ki.

Leszámolva az ő évvel, aránylag vajmi kevesen vannak, kik teljesen meg volnának elégedve folyamával; ezek előtt várva-várt szerencse képében tűnik fel a jövő. Azon kevesek pedig, kikre az elmúlt év alatt reá mosolygott a jó sors, az örömteljes folytatást látják az új év hajnalán, mely teljesen valóvá teszi e négy betű, e négy szó jelentőségét: boldog új évet. Mert ki is ne akarna boldog lenni, — boldog abban a sok száz féle értelemben és változatban, a mint feltűnik az emberi lélek és szív végtelenül különböző érzeményeiben.

A kicsi kis gyermektől, kinek vágyai még oly kevésre terjednek, — a nagy birodalmak koronás uráig, mind hiszen és remél a jövőben. Hisznek és remélnék a népek, nemzetek dicsőséget, hatalmat, szabadságot; a városok, községek virágzó fejlődést, vagyon által megszerezhető fényt, kényelmet, jó létet. Nincs egylet, társulat s nincs az életfoglalkozásnak egy neme is, mely ne remélje, hogy egy év múlva gazdag nyereséggel zárja le számadását örömben, meglepedésben egyaránt.

És ily körülmények között miért legyünk kivételek éppen mi? nincs okunk pessimistáknak lenni, de szemünk előtt nem téveszthetjük azt a sok hiányt, szükségét és szegényes helyzetet, mely itt-ott, de minduntalan feltűnik és javításra vár. Igaz, hogy nekünk sok helyen századok mulasztásait kell helyrehozni, — tévedéseket kiigazítani, de biztat a remény, hogy jó munkának megiesz a kívánt sikere.

Vármegyénk városainak és községeinek fejlődése az, mely okosan beosztott sok munkát s a munka sikeréhez benső bizalmat, erős reményt kíván. A közelebbi évek e munkát még fokozottabb mérvben követelik meg tőlünk, nemcsak azért, mivel nemsokára itt lesz a millenium s akkorra erőnk teljében, a jövő fejlődésének alapjait helyesen letéve kell a világ elé állanunk, hanem azért is, mivel csak sokszorozott munkával és áldozattal lehet mindazt elérni, a mit a civilizacio nem a pusztá külszín és cifra máz képpen, hanem a valódi értékre nézve megkövetel.

Városainknak mindazt meg kell tenni, a mi lakóinak jó egészsége, művelődése vagyonosodása érdekében és a nemzeti szellemtől való áthatás végett szükséges. Mindezek kétségtelen sok áldozatot kívánnak, de az eredmény mindenütt azt mutatja, hogy az ily áldozatok gazdagon kamatoznak.

Elsősorban Nagyenyednek kell a legjobb példát mutatni. Polgárai ne várják mind csak azt, hogy mikor osztják fel a regálét, hanem nézzék meg Torda, Gyulafehérvár, Déva, Szászváros, Deés mivé váltak pár évtized alatt. Elég jól indult meg itt is a kezdet, van is elég letterős férfi, kik már megmutatták képességüket, — buzdítani, támogatni kell őket, nem pedig elkedvetleníteni, vagy éppen leszorítani. Ott van Gyulafehérvár. Oly helyen fekszik, melyet csak a múlt század korlátolt eszű, rosz indulatu emberei tettek tönkre, különben most is Erdély szíve, központja lehetne. A püspökség és a város együttesen rendkívül sokat tehetne.

TÁRCZA.

A n ő.

— Irta Szakács Imre. —

Gondolatsímban elmerülve ültem asztalomnál. Szemben, a falon két kép függött. — Az egyik tükre előtt piperező nő ábrázolt, — a másik egy amazont, a mint fején harci sisakkal s vállain szertefolyó hajjal egy ostromlott vár kidült falán áll, balkezeiben villogó kard, jobbáiban égő faklya, mellette lőporos hordók, miknek egy szikra kell s védő és ostromló a levegőbe repül; — utána száz meg száz marcona alak nyomul, kik azonban a szikrázó szemek hatása alatt s az égő faklyát megpillantva, a mint a lőporos hordók felett sziporkázva ég, — mintegy elektromos áram érintésére tántorodva huzódnak vissza.

Az első képről eszembe jutott a francia író, ki így jellemzi a nőt: „... s'habille, babille et deshabelle“, — a másodikról a magyar, ki meg így szól: „minden elkövetett s minden el nem követett hőstett nő munkája volt.“ —

Igen, — gondolám — a nőben, ki a francia író szeszélyes mondása szerint egész nap csak „öltözködik, fecség, vetkeződik“, — a ki, ha egy ruhafodor nem az ő tetszése szerint omlik le karesu tarmetén s ha csipkéinek ráncai nem az ő fantasztikus izlésének hódolva sorakoznak egymasmellé, újra kezdi hatványozott gyönyörrel farsztó munkáját: az öltözködést; s a ki órákig képes tükre előtt ülni, csak hogy fűrtel a legújabb divathoz illőn árnyékolhassák arcát, — s a kinek a fecségés oly jellemző

tulajdonsága, mint akár a virágnak az illat, — igen, a nőben hány szép gondolat, mennyi nemes szenvedély van rejtve! . . .

Hiszen volt idő, midőn a nő erős kezekkel belemarkolt a történelem folyamába s nem egyszer adott annak más irányt. Láttuk, midőn várakat védett adáz ellenséggel szemben s láttuk villogó karddal és szemekkel megjeleni a ceatatéren.

S elgondolám, hogy egy ilyen csabos mosoly, minőval átellenesem — itt az előttem levő képen — piperező tükre előtt kacérkodik, talán száz meg száz, ma már világhírű dalt fakasztott s költő ajkain — és viszont, egy ilyen kacár mosoly megtagadása egy másik száz remek költeményt idézett a lantos hurjaira.

Ily gondolatokba merülve bámultam a sereggő lámpa fényébe. Lelkem hánykódott az ellentétes gondolatokon. S agyam gépezete meg-meg akadt, majd ismét gyors forgásba jött, szellemárnyak zseibongtak körültem, bájos női alakok gyönyörű csoportja lejtett előttem. A képzelet tovább ragadt magával . . . irni kezdék. Egy gyöngéd kéz érintését éreztem vállamon. Föltakinték. Csodaszép hölgy állott előttem, görög tunikája félig takará márvány vállait, baljában viaszablát tartott, jobbkezeiben iralt. Mintegy delejvonásra álltam föl helyemről, meghajtam magam és nevemet rebegetem, mi közben egy névjegyet vetett asztalomra, honnan leolvastam:

KLIO, madme. de HERODOTOS HALIKARNASSESES
a történetírás muzsája.

Venus csillagzat.

„Van szerencsém“, fűldokoltam.

„Ah monsieur“, felelé irásomba tekintve, „ön, ugy látezik, nagy bámulója a nőnemnek, s amint látom róluk akar irni. Példákat keres ugy-e? Ne fáradjon ön hiába. A földön manapság ugy sem kap. Idealista ugy-e? Tudtam. Hagyja ön, itt csak a rideg és gépkerekei zúgnak. Itt nincs most szív, tehát nő sincsen.“

„De madame, hiszen ön nem tudhatja; kegyed, nemsokára két ezer éve lesz, hogy eltávozott a földről. A csillagokból pedig bájos ide látni.“

„Azt hiszi? kövessön uram“ — viszonzá.

Udvariasan karomat nyújtam e elindultunk.

Kapum előtt egy villámkoeci állott, előtte két pegazus.

Felsegítém az isteni járműre s mellette magam is helyet foglaltam. Mercurius közébe csapott az égi lovaknak s repültünk.

Rövidebb idő alatt, mintsem szólhaték, a Vénusban voltunk. Egy Pantheon szerű oszloposarnok bámult reánk ragyogó szobraival. Beleptünk a fénylő épületbe. Tagas, nagy terem tárult fel előttünk. Szemeim kápráztak a tulvilági fényről. A falakon villogó tükörök szorták szét a magaból lecsüngő csillárok vakító sugarait; a márvány padlaton perzseai szőnyegek terültek el. Sorjában pedig hosszú asztalok nyújtózkodtak pároszi márványból, mik mellett különös alakok ültek, majd egymással beszélgetve majd rá-rá hajolva az előttük fekvő kódexekre. Egyik asztalnál Tukidides anekdotázott a peloponesusi háborubau viselt dolgsairól, mellette sz angol Maculay szűresölgető groogját, Sallustius és Cantu Caesar vidám nevetésétől viszhangzott a terem, Szalay László élvezettel szívá havannáját, mig Horváth Mihály püspököt megillető kényelemmel fesszengett bő talárjában. Oldalt Herodotos Hali-

Hiszem nemszükség, hogy pl. Salzbürgre hivatkozzék az ember, mely lépten-nyomon nagy érsekeinek hatalmas alkotásait mutatja fel, kisebb arányban sokat tehet egy erdélyi püspök is. Abrudbányára jó polgári iskola kell. Vizaknát fürdője teheti látogatottá, emelkedővé. Talán Reichenhallnak külföldi gyógyvizei vannak? de hogy, de azért az egész nagy város pompás házsorait, gyógycsarnokait, parkjait az a néhány okosan felhasznált fürdő emelte s viszont az ott található kényelem vonzza oda a vendégek tíz ezreit. Azon év lesz igazi boldog új év, midőn a mindennapi közönyösséget életteli eredményes munka váltja fel városainkban. Ebben a reményben kívánunk: *boldog új évet!*

Visszapillantás az 1892-ik évre.

A lefolyt évtizedben aligha volt oly zajos esztendő, mint a melyt csak most hantoltunk el. És hogy kellemtlenebb nyomokat nem hagyott maga után, azt elsősorban társadalmunk és közéletünk főbb szereplőinek s vezetőinek köszönhetjük, kik a szenvedélyes egyenlenség szítónak áldatlan munkáját a közügy érdekében nyomatékosan tudták ellensúlyozni. Még 1891-ről elég parázs maradt arra, hogy a januárban, esikorgó téli időben megéjtett képviselő választásoknál élénk lángra lobbanjon, több helyen oly hevességgel, a minőt csak a régi jobbpárt s balpárt idejében láttunk. Sok csunya historia esett meg párt zászlókkal és jelzavakkal, sok ember mutatotta ki igaz jellemvonását s csak örvendhetünk, hogy mire a tavaszi meleg napok beállottak, a hóval, fagygyal ezek a kellemtelen benyomások is eltűntek, — éppen úgy, mint az influenza, mely számosakat kíméletlenül meggyötört, és mint később a szélrózsa elemek által indított kóza hír folytán támadott izgatottság, mely a július és augusztus hónapok lázas tünete volt, valamint a kolerától való félelem, mely az őszi hónapokat tette némileg kellemtelenné.

Ha még ehhez vesszük az olyan szerencsétlenségeket, mint pl. május 8-án Nagyenyeden a patak áradása s egy állatsereglet fenevadainak kiszabadulása, — a május 31-iki fellegszakadást, s pünkösdi jégvihart, a peronospora pusztítását és novemberben a filloxera felléptének első nyomát, — a tüzeket, melyek O. Herpe, Krakó, M. Lapad, Kistalud stb. községeket érték, — anyári és őszi nagy szárazságot, mely általános vízhiányt okozott, s később a szarvasmarhák láb-és szájfájását, s végül, ha felemlítjük a tifuszt s egyéb betegségeket, — a sok helyen kedvezőtlen termést, nem sok okunk van áldani a mult évet.

Közigazgatásunk terén sok változás történt. Itt említhetjük fel köztisztviselőnk álló főispánunknak v. belsőtitkos tanácsosá történt kinevezését, dr. Havas Gyulának kir. tanfelügyelővé és dr. Werner Gyulának főispáni titkárrá Nemes Samunak, Zsákó István helyébe gyulaféhvári törvényszéki elnökké lett kinevezését. Ez évben foglalta el helyét Imreh Károly, mint főtisztviselő Verecpata-

kon, Pongrácz Géza főtisztviselő Kanczán s választott szolgabíró: Ebergényi Sándor. A megyei utmesterek és utkaparók ez évben lettek rendszeresen beállítva. A községek közigazgatásában nagyobb haladás mutatkozott, a költségvetések zárszámadások pontosan jöttek be; elég sajnós, hogy számos közigazgató és bíró ellet szigorúan eljárni. Megyei közgyűlések voltak januárban a választások elrendelése végett, — Márciusban, majusban a koronázási jubileum alkalmából, októberben és decemberben. A brudbánya város majdnem teljes tisztújítást tartott, Gyulaféhvárt új főjegyzőt, Vizaknán főorvost kellett választani.

Az egyetemi élet elég élénk volt. Megalakult a Kárpát-egylet, gyűléseket tartottak a m. tanító, megyei orvos és gyógyszerészeti egylet, a történelmi társulat, gyümölcsészeti egylet. A különböző tüdőzt, szegény tanulókat segélyező egyletek és dalkörök szintén élénk életjelt adtak. Számosan vettek részt az Emke közgyűlésén, és a kolozsvári színészeti jubileumon.

Közigazgatási tekintetben a Mihályfalvi márosi vas-hid forgalomba adása, a vásárok szabályozása, a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár tőkésének 100,000 frtra emelése méltó megemléstésre.

Az irodalom és művészet köréből megemlíthetjük, a nagyenyedi dalkör által rendezett Schumann fele „Róza rege” előadását, a nagyenyedi és vizaknai egyházi énekkarok alakulását, Jászai Mari hírneves tragikának előadásait, Káldi Gyula történelmi hangversenyét, Miskolczy H. színészeti s első helyen vármegyénk azon határozatát, miszerint a megye monografiját megírta s költségei fedezésére pótdadót szavazott meg. Vármegyei írói csak egy mű jelent meg Bakk Endre vizaknai plébánosnál, ki a Veres és azzal rokon családokról írt egy kis monografiát. Borsai Samu énektanár pedig két operettet szerzett. A hírlap irodalmat a „Közérdek,” a „Gyulaféhvár,” s a balázsfalvi „Unirea” képviselik; — az „Abrudbánya” c. heti lap megszűnt.

Egyházi testületeink közül a nagyenyedi ev. ref. egyházmegye és egyházközösség s a róm. kath. egyházközösség tartottak fontosabb közgyűléseket; számosan vettek részt a róm. kath. státuszos év. ref. kerület kolozsvári közgyűlésén.

Élénk érdeklődést keltett a nagyenyedi ev. ref. theologia ügye, mely méltó arra, hogy fennállása adomány gyűjtés által teljesen biztosítottassék.

Közéletünk férfai közül, Popp György pénzügyigazgatót 25 éves, La Borda Kálmán főjegyzőt 42 évi, Novák Ferenc gyulaféhvári polgármestert pedig 10 évi szolgálati alkalmából jubilálta meg a közönség.

Halottjaink fájdalom, hosszú sora tesznek ki. A nevezetesebbek közül felemlítendők: br. Kemény Dani, Szócs Albert gyógyszerész, Csécs jbiró Albert Lajos birtokos, Ungár Samu iparos, Gáspár János kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő márc. 6-án, Rácz Farkas főtisztviselő, Ravai N. József közigazgató, Grail Rudolf cs. és kir. főhadnagy, dr. Váncsa János gör. kath. érsek, Márton Samu közigazgató, Marzari Keresztély vállalkozó, Buda Árpád, ny. honvéd főhadnagy, m. irnok, Sikorszky János, Pápfalvi Szilárd gr. kath. nagyrpóst és Benkő Elek birtokos.

karnassal forgatá kilenc-muzsáju történelmét, közben nagyokat ásitva. Egy ablak-mélyedésből Tacitus villogtatta rémesen szeméit, komor arcával megvetőleg tekintve a mellette hazudozó Liviusra.

A roppant terem tulsó felől óriási teleszkópok meredeztek a végtelen űrbe csöveikkel. Körülöttük Ptolemeiosz és Kopernikusz bugtak sejtelmesen, míg Keppler heves kézmozdulatokkal magyarázta Gallileinek az 1900-iki párizsi kiállításra tervezett hatalmas nagyágu távcsövet, melynek lencsái egy méternyi közelségre varázsolandják a földhöz a holdat.

Kérdőleg tekinték Klióra, hogy mit keresnek ezek az urak itt, a hozzájok nem illő társaságban? Csillagászok történetírók közt!

„Ime — mondá — látja ön ezeket a roppant gépezeteket? Ezeknek segítségével ellátunk a földre, a honnan mintegy kétezer év alatt jutnak fel hozzánk a fény sugarak. Ezzel a másikkal már ezer év előtt végbement eseményeknek lehet nézője. Az előbbivel láthatjuk Xeresz milliónyi hajóhadát, emezekkel, ha akarja, végig tekinthet az ön őseinek honfoglalásán. Nézzon csak bele. Párdacos Árpád most hajja a medvét a kárpáti havasokon. Látja, kérem, kiigazíthatjuk ezekkel a történelem tévedéseit, megvilágítjuk az eddig homályos eseményeket. De, ez itt, a legremekebb alkotmány, ezzel már a most történő dolgokról is szerezhetünk tudomást. Az itt alkalmazott csillagászok kipuhatolnak lencsékkel mindent, a mi most történik a földön, — (az ön lámpájának fénye is beletévedt történetesen csövéinkbe) és azok az urak, kiket férjem Herodotosz társaságában látott, a tudósítások szerint, leírják mindent, hogy ne maradjon semmi nagy és nemes feljegyzetlenül.

„Apropos, ön nőket akar látni. Nézzon e csöbe. Kít lát?”

„Áspásiát?”

„Nő igen, Perikles, a híres athenaei államférfiu barátját. Ime kérem egy asszony, ki egymaga képes volt egy államot művészi fényre, költői hirre emelni. Nézzon csak ismét a látcsöbe. Mit csinál?”

„Most koszoruzza meg az olimpi verseny győztesét!”

„És most?” kérdé, egy rugót megnyomva.

„Tanítja az ifjakat Homérosz költeményeire.”

„Helyes. Nézzon csak tovább. Most kít lát?”

„Egy spártai nőt. Most int bucsut kitért kezeivel hadba induló fiának. Most mutat épen a paizsra. Mintha csak hallanám végszavait: vagy ezen jőj haza, vagy ezzel.”

„Folytassuk a szemlét. Tekintsen kérem ebbe a csöbe.”

Bele néztem. „Látom Carthagot. Körötte az ostromló római hadsereg ezrei. Bent a városban nagy zür-zavar. Ide-oda futó alakok. Egy helyen nőket látok, hajjaikat levágják. Igen, most értem a jelenést. Az ifjakra szükséges hur elfogyott. A nők levágtak hajjukból hirtfontnak. Nagy áldozat!”

„Nézzon tovább. Kít lát?”

„Corneliát a Gracchusok anyját. Barátnői gyémánt-jaikat mutogatják — még szemembe villog fényük — Cornelia gyermekeit vezeti elé ékszerai gyanánt. Mintakép!”

„És ez?” kérdé Klio.

„Nagyszerű jelenet! Coriolanus Volunnia keblére borul.”

„Szavát ne feledje, emlékszik-e ön Volunniaira?”

„Igen. Rábirta szerelmével férjét, hogy megátkozott hazáját ne keverje polgárháboruba. Csodás asszony. Csak ő volt képes erre.”

Levelezés.

Abrudbánya, 1892. dec. 27.

Mint vidéki ember, olykor beszoktam rándolni Abrudbányára, hogy egyes szükségleteimet beerezem, s ilyenkor sok jó régi ismerős barátaimmal találkozom s így a kölesönös üdvözlések után, rendszeren elkérdezősködésen kezdjük a beszélgetést t. i. hogy mi újság itt, s mi újság ott, s így tehát ha valami jót hallok, s különösen Abrudbánya várost érdeklő üdvös dolgokat, jól esik szívemnek s fel, feljegyzem magamnak s az utókor részére, had lássák, hogy, egy exponált helyen levő városnak, ha tett erős vezetője van, sok jót és szépet vihet ki.

Mint hallom, a városi atyák közelebről tartatták meg őszi rendes közgyűléseket, melyen elnöklő polgármester Boér Béla örömmel jelezte, hogy a városnak 40,000 frt adóságából 30,000 forintot apasztak s a hátra levő 10,000 forintot kedvező körülmények között, egy, két év alatt törleszteni fogja, s ez igaz lehet, mert mint mondják a polgármester urnak sok gonddal összeállított jelentését, senki meg nem támadta.

No lám t. Szerkesztő ur, egy városért, mely csaknem a bukkás szélén állott, egy tett erős ember, mily sokat tehet, de fájdalom úgy nékie; valamint másoknak sok bajokat gördítenek útjába s így működéséből sokat háborgatják, henem úgy látszik, nem sokat törődik velők; hanem halad kitűzött cálja felé. — jól is teszi.

Hallom, hogy Boér Béla polgármester urnak sikerült a magos államtól a kizárólagos italméresi engedélyt három egymástáni évre megszerezni a város részére, mi a városnak 8—10,000 forint jövedelmet hozna, s így árverést is tartott s szép jövedelmet ígértek, de nem lévén azzal megelégedve házi kezelést rendezett be, mert többet remél, vajha! úgy lenne; mert a jövedelem egy üdvös eszme megvalósítására van szánva, t. i. egy polgári iskola*) alapkövének létesítése s Abrudpataka szabályozására, s ez két oly eszme, melyet, jól tudom, minden polgár napi imájába fűz.

A karácsoni szent ünnepek és etelének magasztos egyszerűségében. — Ünnepe első napján d. u. köszöntött be az év reformált egyház ujjonon választott kántor-tanítója; kik szerencsések voltak hallani, mondják hogy kántorsága mellett jó szónok is. Bár csak a város jó oszlopát nyerné benne, mert akkor hívesnek bizalma kísérné nehézkes pályáján.

Mint bánya vidék lakója, irhatom, hogy a magánbánya igazgatók évi rendes közgyűléseiket most tartják, s szomoruan értesültem, hogy valamennyi igazgató évi működését deficitte zártá le, a mi bizony mind csak bányászatonk hanyatlását jelzi.

Most pedig bezárom soraimat kívánva t. Szerkesztő urnak s olvasó közönségének boldog újévet.

Vidéki. **)

*) Ehez szívből gratulálunk! Szerk.
**) Kérjük sziveskedjék többször felkeresni lapunkat örvendetes hírekkel. Szerk.

„Nézzük tovább.”
„Jeanne D'Arc, az orleansi szűz most vezeti győzelemre a franciákat.”

„Hagyjuk ezt. Ebba nézzon, ez jobban érdeklő ön.”
Bele néztem. A mohácsi gyászor csatát állott előtt. Perényiné. Kanizsai Dorottya most ásatja a huszonkétezer elesett hős sírját. Könnyet ejtettem.

„És itt?”

„Egervár ostroma. Az asszonyok versenyt harcolnak férjeikkel, — elől Dobó Katia.”

„Ez a kép?”

„Zrinyi Ilona Munkács égő falain.”

„És most?”

„Megbocsát asszonyom, nem tudok többet nézni. Szemem belefáradt a nézésbe. Igen fénylők az alakok.”

„Nő ugye?” kiáltott fel kárörvendő nevetéssel Klio, „talál-e most ilyen nőket a földön?”

Elgondolkoztam.

„Igen”, felelém kis idő mulva emelt fővel. „Igen, asszonyom! A földön most is vannak nők. A szivek most is vernek, a keblek most is dagadnak. Csakhogy, asszonyom, most hiába keresi a nőket az ostromlott várak falain, az ádáz csaták mezőin. A földön most béke honol, ott nem vérvirágok teremnek. S ha csatákon is kell megejleni olykor, őrcző anyalként lebeg az erős felett. Müködésük ily magasból nem láthatók. Tetteik nem fényt, de meletet árasztanak, mit az önök messzelátói nem foghatnak fel!”

Klio kíváncsian szegő reám szemét.

(Folyt. köv.)

Tóvis, 1892. dec. 25.

A tövisi állami elemi népiskolában december hó 22-én megható szép ünnepélynek voltunk tnnui. Igen, mert az iskola gondnoksága és tanítói ekkor láttak el 26 tanulót téli meleg ruhával. Az ünnepély lefolyása következőleg történt szépszámú közönség jelenlétében:

1. A fiu- és leányiskola növendékei Kiss Elek ig. tanító vezetése mellett énekelték a „Hymnust” kettőben.

2. Dr. Boér Jenő gond. elnök ur igen esinos beszéddel nyitá meg az ünnepélyt, mely beszédet szószertint ide iktatój: „1885. december 12-én tehát 7 évvel ezelőtt volt közönségünknek azon ünnepélynapja, mikor magyar kormányunk jóvoltából a nevelésügynek ezen köztemploma állami fiu- és leányiskolánk megnyílt. A miniszterium által akkor kinevezett iskolai gondnokság elnökségem alatt azóta is, ma is odaadással és lelkiismeretesen igyekezett ez intézet fejlesztésére, s ha visszatekintünk az intézet multjára és azt jelenével összehasonlítjuk, bizonyos megnyugvással telhetik el kebelünk, mert munkásságunk, gondnokságunk megtermette gyümölcsét. Együtt vagyunk ma is. A kis csapat, kik akkor együtt indultunk ez iskola vezetésére, csak egy hiányzik közülünk, ki gondos atyaként és lelkes vezérként buzdított mindig előre, néhai Gáspár János kir. tanácsos. tanfelügyelő, kinek emléke áldott legyen és áldott lesz mindig ez iskola történetében. Valahányszor az iskola falai közé lépek, mindig előttem lebeg az ő jósága, nemes, aggkorban is a nemzeti nevelésért lelkesülő képe, ki buzdított szülőket, buzdított gyermeket és nevelve tanított szeretni szép magyarháziakat. Fellettünk lebeg bizonyára ma is jó szellemű és gyönyörködik, látva a szülők mindinkább izmosodó bizalmát intézetünk iránt, mit semmi sem bizonyít inkább, mint az, hogy a kezdetben 25-öt tevő tanulók száma ma már 116-ra emelkedett. Elismeréssel kell adozunk a tisztelt szülőknek, hogy hivatásukat gyermekükkel szemben nemesen fogják fel és igyekeznek nekik tanulás által biztosítani jövőjüket, a megélhetés mindig nehezebb és nehezebb mezején. Ezért, hogy terhükben mint ez iskola gondnoksága némileg mi is osztozzunk és azon könnyítsünk, már 1887-ben alapítottunk egy szegényebb gyermekek et felruházó egyletet, mely kezdet óta maig 247 frt 20 krt fordított e nemes célra.

Most mikor ez egylet karácsonyi ünnepélyén szives megjelenéseket megköszöném, kérem; legyenek jövőre is ezen egylet iránt jóakarattal és pártolással jövőre se vonják meg attól, hisz nem magunknak, gyermekeknek kérünk.

És most édes gyermekeim, hozzátok szólók, kiknek keblét most titkos vágy dagasztja és várjátok az angyal megjelenését. Megjelenik az minden jógyermeknek, kisértés, szorgalom, jómagaviselet és tanulás által kiérdemelt és ez az angyal: szülők, tanítók és mindnyájunk irántatok való szeretete, jóakarata. Örizzétek, szerezzétek azt meg mindig szülők: tanítók iránt tanusított jó magaviseletek által. Éltesse az isten titeket! És most lassátok meg mit jó tanítók — elismerésre méltó — közvetítése mellett az angyal hozott.”

Leikes éljenzés hangzott e jelzett beszéd után az ig. tanító kiosztotta a csaknem 85 frtba került meleg ruhát 26 tanulónak, a mit egy tanuló köszönt meg felruházott társai nevében.

3. A fiu és leány növendékek ismét kettőben énekelték a „Honfidal.” miközben megnyílt a leány isk. tanteremnek ajtaja, hol ragyogó fényben ált előttünk tanító Balázs Józsa k. a. által állított karácsonfa, melyről minden gyermek megkapta az angyal által hozott ajándékot.

Mi vendégek azon forró vágyal keblünkben távoztunk e megható ünnepélyről: Vajha minden év karácsona küldené el angyalát iskolánkba; de különösen küldene rövid időn belül még egy tanerőt a jelenlegi két tanerő nehéz feladatát megosztani. Vajha vágyunk teljesülne!!

Egy jelenvolt.)*

*) Szivesen üdvözlőjük régi levelezőnket az újévben!

A szegény tanulók karácsonyi öröme.

A szeretet, mely mindent átölel, mely el nem fogy megható ünnepet ült dec. hó 18-án városunkban. A szegény iskolás gyermekeket segélyező kör, ugyanis e napon osztá ki segélyt, azon szegényebb sorsu gyerekek között, kiket a gondviselés jónak látott mások támogatására, gyámoltására bízni. Kilenczvennégy volt, ez évben azok száma kikről a szeretett angyala nem feledkezett meg, hanem eljött és örömet hirdett, boldog örömet. Az ünnepély lefolyását a következőkben adhatjuk vissza. A polgári leányiskola növendékei Borsay karnagy vezetése mellett énekelték egy alkalomszerű dalt igen szépen; a mely után tiszteletes Szilágyi Farkas ev.ref. lelkész és segélyező

köri elnök az ünnepélyt megnyitó következő beszédet mondotta:

Mélyen tisztelt közönség!

A „Szegény tanulók segélyező kör,” segélyezésével ujola elkészült jelentékeny mennyiségű ruhadarab és láb-beli vár kiosztásra. Siettünk vele, mert a hideg tél nyakunkon és szegénytanulóink várják a meleg ruhadarabokat, melyek testöknek a dermesztő hideg ellenében védelmet nyújtanak. Sajnálja körünk, hogy korlátozott anyagi viszonyai miatt nem a szükség mértében nyújthat segélyt; mivel a szükségben szenvedő tanulók száma jóval nagyobb mint a mennyit körünk segélyezhetne. Ez a körülmény bizony fájdalommal érinthet minden a nyomorúságban szenvedők ügyeit szíven viselő lelket; melyet csak az enyhít némileg, hogy körünk erejéhez mérten; aránylag aligha nem több tanulót segélyez, mint más hasonló egylet hazánkban.

A segélyzést t. közönség! bizonyos elvek szemelött tartására kellett eszközölnünk. Ily elvek: hogy csak egészen vagy részben árva, olyanok kiknek szülői keresetképtelen vagy teljesen vagyontalanok részesítenek segélyben. E mellett súlyt fektetünk arra is, hogy vajjon pontos iskolába járok, az iskola falain kívül és belül minő magaviseletűek? Mindezek mellett igen természetesen a tanulási előmenetelre is figyelünk kellett. Ily elvek szemelött tartása mellett is 94 tanulót vettünk fel, kik közül mindeniket részesítettünk valami jóban; részben egészen felruháztunk, részben a szükséges ruhadarab-bal, téli felöltő és lábvellet vettünk el. segély értéke csak a beszerzési árt számítva és eltekintve azon pár viseltet de jó szolgálatot nyújtó ruha darabok értékétől, melyek ingyen adományok és a leányruhák elkészítésének értékétől, mivel ezeket körünk nőtágjai voltak szivesek elvégezni; eltekintve mondom mindezekről: az összeg melyet a segélyezésre fordítottunk meghaladja a 300 frtot.

De az imént felsorolt elvek szigorú szemelött tartása mellett is tévedhetett körünk. Hiszen a mit mi gyarló emberek intéztünk, abban lehet is, van is tévedés; de hibások, mondhatnám bűnösök, azon szülők, kik tisztességes vagyoni állapotuk s munkabíró erejük dacára, a segélyezés idejének közelgetésével, gyermekeiket rongyolott ruhában küldik fel iskolába s ez által segélyező egyletünket csaldasba ejteni törekednek. Figyelmeztetem az ilyen szülőket, hogy a szent dolgokkal visszaélni nem jó; a nagy apóstel eme szavaival szólók hozzájuk. „Ha valaki az övéiről és főképpen az ő háza népéről gondot nem visel, az a hitet megtagadja és a hitetlennél alávaló” (János 1. 5. 8.)

A tanulókat pedig kiket segélyezünk intem, hogy körünk segélyt, melyet nemzetiségi és felekezeti tekintet nélkül nyújtunk: fogadják halás szívvél. Halájukat szorgalmas iskolabjárásuk, diésélet érdemlő tanulásuk és magaviseletük által igyekezzenek kimutatni.

Örömmel említem fel ez ünnepély alkalmával, hogy segélyező körünk, a nemes munkában korán sem fátadott bele, sőt ez évben talán még feltűnőbb buzgósággal működött, mint a megelőzőkben. A nőruhadarabokat ez évben is körünk nőtágjai készítették el, elsőtől az utolsó darabig. Nagymérvű kiadásaink dacára, pénzalapunkat is jelentékeny összeggel gyarapíthatjuk. Elért sikereinket igen természetesen Enyed város és vidéke nemesszívű közönségének köszönhetjük elsősorban, mely közönség törekvéseket szép és szívesen áldozatkészségével fíradhatlanul és lelkesítőleg támogatta és támogatja közönségünk, Nagyenyed város érdemes tanácsának, mely testület fíllér estélyeink alkalmára a „Nemzeti szállda,” nagytermét nemesak díjnélkül engedí át használatunkra, hanem fűtéssel is ellátja; köszönhetjük a helybeli kisértő takarékpénztárnak, mely jóhírű pénztintézetünk ez évben is 50 frtot kegyadományal járult körünk pénzalapjához. Egyletünk nemescélú törekvését a nagyérdemű közönség továbbbl nagybecsű támogatásába ajánlom. Ha az a támogatás a jövőben sem fog hiányozni, azon esetben körünk fennfogy állani, sőt virágozni fog, szegény tanulóink öröme. Adja Isten hogy úgy legyen. Az ünnepélyt megnyitom.

A tetszésben részesült elnöki megnyitó után Tóthfalusi József köri titkár tette meg jelentését. A jelentés hű képét adja a kör ez évi működésének. Szól a kör nagy gyűléseiről, milyen kettő volt tartva; egyfelől a titkár megalakulása és másfelől a segélyben részesítendőek megválasztása a segélyezés módzatána megállapítása érdekében. Köszönetet mond mindazoknak kik akár anyagi, akár erkölcsi segélyben részesítették a kört és megegyezték, hogy oly sok titokban hulló könnyet letöröljön. Aztán rátér a kör működésének eredményére a segélyezésre. 94 tanulót segélyes s kör nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül; mely szám a különböző iskolák tanulói között a következőleg oszlik meg:

- a) a polg. leányiskolából 11;
- b) az elemi leányiskolából 52;

c) a Bethlen-kollegiummal kapcsolatos elemi iskolából 14;

d) a róm. kath. egyh. fuiskolájából 4;

e) az evangélikusokból 2;

f) a görög katolikusokból 6;

g) az ev. ref. egyh. községből 5.

Összesen 94.

Kiosztatott pedig: 45 pár lábbeli 147 frt 40 kr; 32 fiu ruha (jórészen teljes öltözet) 71 frt 80 kr, (csak a bevásárlási ár), 57 drb leányruha 100 frtot megközelítő értékben. Ezenkívül dr. Bocz Józsefné önga. két szegény leánykát ruházott fel. A segélyezésre fordított összeg hozzávetőleg számítás szirt 320—25 frt. E kiadások fedezésére begyűlt a városon körözött gyűjtőleveken mintegy 250 frt, ehhez jön még a kör tőkéjének kamatja s a fíllerek tiszta jövedelme. Örömmel konstatálja, hogy a kiadás és bevétel között megvan az arány, de nem a szükséghez képest, mely még egy annyi kiadást is igénybe venne. Végül a közönség áldozat készségehez, jóakarathoz fordul s kéri a kör támogatását továbbra is. „Hat tudunk — ugymond — égető szükségén csak pillanatig segíteni az a nagy közönség érdeme; ha nem tudunk még több aggodó lelket meggyógytatni: az, azon tetetlenségből főlyik, mely mindentől van, hol az anyagi görddl a jóakarattal utjába. Ezért ne vegye a m. t. közönség rossz néven, ha most is áldozatkészségehez, jóakarathoz fordulok. Én ugy hiszem, hogy nagyobb örömet mi sem nyujt, mint az a tudat, hogy szűkölködőn segítettünk. Nézzetek arra a segélyezésre váró gyermekekre; s ha most öröm mosolyát látják arcaikon, gondoljanak reá: hogy csak pár nappal ezelőtt az aggodás könnye gyűlt fel szemekben s önök törölték le azokat!”

A jelentés tudomásul vétele után ismét a polg. leányiskola énekelt a utána következőt a ruha osztás. Aligha láttunk még boldogabb arcokat, mint abban a pillanatban, a mikor a sok kis rongyos ügy megbamulta a sok jó és szép nénit, bacsit; azt a szép karácsonyfát, azt a hslom csizmat, ruhát: tudva hogy ezekhez jussok van, s milyen édes volt azok öröme is, kik sok fáradságuk után ily örömet szereztek a kicsinyeknek. Az ünnepség ezzel véget ért; de a berekesztő sorok halátara ngos. dr. Havas Gyula kir. tanfelügyelő még pár percre maradásra kerte az indulni kész közönséget. Léendületes szavakkal tekintve vissza a letolyt ünnepélyre: letolyására és jelentőségére; kiemelve Nagyenyed és vidéke tarsadalmának leskes buzgalmat, mely oly sok életrelvő eszmét ápol s érvényesít a közéletben. Ilyen a többek között a szegény tanulók segélyezésének eszméje is. Köszönetet mond ezért a város a vidék közönségének, köszönetet különöshben tiszt. Szilágyi Farkas köri elnökek, Popp Györgyné öngának, ki mint a felruházó bizottság elnöke legutolsó pillanatig oly szívesen buzgolkodott a siker elérésén, de az ünnepélyen sajnálatunkra nem jelenhetett meg; köszönetet Török Bertalan megyei főjegyző urnak, a fíllérbizottság elnökének s az egész körnek,

A közönség csak ezután távozott el, magával vive egy szépen sikerült ünnepély emlékét.

Rongyos.

Vegyes hírek.

— Lapunk t. olvasóinak és t. munhatársainknak boldog újévet kívánunk s kérjük nagybecsű támogatásukat.

— A hivatalos új évi üdvözlőket a nmlgu főispán ur távollétében, Csató János kir. tanácsos alispán fogadja.

— Ó év napján, a kinek nagy szímmal látogatták a templomokat. Az ev.ref. templomban: Szilágyi Farkas, — a róm. kath. templomban: Deli Ödön háziönök tartottak szent beszédet.

— Az igazoló választmány f. hó 5-én d. e. 10 órakor gyűlést tart. mely alkalommal a dec. hó 18-én megejtett m. bizottsági tagválasztások felett fog határozni.

— A polgári olvasó egylet dec. 29-én tartott közgyűlése kiváló érdeklődés között folyt le. Majduem minden politikai lap meglelt rendelve a kiválóbb éic és képes lapokon kívül. A könyvtára a 4 frt. tagdíjon kívül ez évre még 1 frtot fizetnek a tagok, kik 121-en vannak. Elnök let Török Dániel, alelnök Kovács Gyula, jegyző Kóvér János, pénztáros Bójlhe Zs., könyvtáros Sassa Albert, gazda Luka Albert, a választmány 15 tagból áll,

— Rendkívüli megyei közgyűlés lesz január havában, miután sok sürgős tárgy igényel elintézését. Ugyan ekkor válsztatnak meg egyes bizottságok is.

— Egy kis statisztika Alsófehérvármegye községeinek vagyonáról és terheiről. A tervbe vett közigazgatási államosítás ötletéből a belügyminiszter egy oly kimutatás felterjesztését rendelte el a vármegyének, mely feltünteti a városok és községek vagyonát, megterheltségét, évi bevételeit és kiadásait a községi közigazgatási tisztviselők fizetéseit stb. Az 1892. évi költségvetések alapján összeállított ezen kimutatás a napokban terjesztve fel rendeltetési helyére, — nem tartjuk érdeklőnek abból egy kis szemelvényt bemutatni. — A legutóbbi népszámlálás adatai szerint 192,765 lélekkel bíró vármegye 4 rendezett tanácsú városának és 180 községének összes celekívó vagyoni értéke 2,601, 524 forint, 20 kr., melyet 185. 113 frt, 51 kr szonvendő vagyon terhel. — Az 1892. költségvetések tanúsága szerint az összes előirányzott bevételek 266,778 frt 6 krt, a szükséglet 367,730 frt 72 kr tettek, tehát a pótdadó utján fedezendő hiány 100,952 frt 66 kt. — Községi pótdadót nem fizet a r. a városok közül: Nagynyed és Vizakna, — a községek közül: Alvinc, Magyar-Igen, Tóvis és Verespatak nagy községek. — Legtöbb községi pótdadó 71% terheli a nagyenyedi járásban Csáky községet, a legkevesebb és pedig 3% az alvinci járásban tartozó Tátót. — Községi és körjegyezői fizetésre és mellékjárandóságra 1892-ben áldoztak a községek — nem ugyan egészen jó szántukból, hanem szabályrendeletek alapján 35,557 frt 22 trt, egészségügyi személyzetre 5,064 frt 17 krt, — állategészségügyi személyzetre 76 frt 50 krt, erdőfelügyelői személyzetre pedig 3773 frt 77 krt. — Az esetleg behozandó állami közigazgatás ezen amugy magas összegeket, aligha nem emelni fogja, s így a vármegye közönsége ellehet készülőve még nagyobb megterhelhetőségre; azon — különben nem remélt esetet kivéve, ha pl. a községi jegyzők fizetését az állam fedezné, vagy pedig bizonyos arányban az állam is hozzájárulna a községi kiadások fedezéséhez viszonzásul az állam érdekében tett szolgálatokért.

— Felhívás. Az iparos betegsegélyező egyletnek az 1891 évi XIV. t. c. alapján és a kereskedelemügyi m. kir. nagyméltóságú miniszter ur idevonatkozó rendeletei értelmében, létesíthetése érdekében, hogy az iparosok is ide vonatkozó nyilatkozataikat törvényes alakban megtehesék, a végre egy tiztagú iparos bizottság választandó és pedig 5 tag az iparosok és 5 tag az alkalmazásban álló segédek közül. Ezen választó gyűlésbe, mely 1893. január 8-án délután 2 órakor az iparos önképző és betegsegélyező egylet helyiségében fog megtartani, alólirt iparhatóság által a nagyenyedi összes iparosok és alkalmazott segédek ezennel ünnepélyesen meghivatnak. V. t. ip. hat. Nagynyed 1892. december 29. Polgármester helyett, Török Dániel első tanácsos.

— A tél kemény havazással újra beállott; a hideg is érezhetően emelkedett. Abrudbányán december hó 30-án 24 fok volt.

— Köszönet nyilvánítás. A m. lapádi tűzkárosultak részére újabb adakoztak: br. Binffy József adott 100 véka kukoricát, br. Bánffy Kázmír 10 frt, Radó Elek biztosítási ügynök 5 frt, br. Radák Ádám volt dajkája károsult rokonainak 40 frt, br. Kemény Simon mintegy 150 frt érő épületnek való fát a csombordi erdőből, Imreh József 52 véka gabonát; — még többen tettek szép ígéreteket, minek valószínűsítését elvárjuk. — Fogadják a nemes szívű adakozók a károsultaknak hálás köszönetét. — Magyar-Lapád, 1892. évi dec. 17. Imreh József, körjegyező.

— A Pesti Hírlap ma kétszertelenül a legterjedtebb lap hazánkban s ez annál örövendesebb, mert egyáltalán bizonyossága annak, hogy az igazi szabadságvágy és demokratikus gondolkodás immár ellenáthatatlan és legyőzhetetlen ebben az országban. Amiben nagy része van a Pesti Hírlap által tizenhárom esztendőn keresztül mindennemű reakcionárius áramlatok ellen bátor kitartással folytatott harcának is Ha tehát ma a Pesti hírlapot — a demokratikus irányú hazánkban egyik legmértékűbb képviselőjét — 50 ezer példában kell naponta kinyomtatni: ez oly siker, melyhez minden művelt magyar ember hazafias örömmel kívánhat szerencsét. Hogy pedig az olvasóközönség ily nagymérvű, hazánkban eddig pártatlan pártolása továbbra is állandó maradjon, arról gondoskodik a Pesti Hírlap szerkesztősége: midőn egyrészt politikai programjához rendeltlenül hű marad s másrészt a legkitűnőbb irodalmi erők csoportosításával, továbbra is a lehető legjobb s élvezetesebb olvasmányt nyújtja. Most is, alig hogy befejezte Jókai Mór kétkötetes regényének közlését, már is újregényt hirdet; ugyanez a ragyogó tollú költő és regényíró művét, melyet Trenk Frigyes címalatt ír a Pesti Hírlap részére. A lap másik kitűnő munkatársa, Mikszáth Kálmán, az országgyűlési karcolatok írása mellett ismét nagyobb elbeszélést is készít, mely szintén még a télen jelenik meg a Pesti Hírlapban. A legjelesebb tárcairók egész gárdája támogatja még e lapot, kik közül csak Kenedi Géza (Quintus), Murai Károly (a vigjátékiró) Borostyáni Nándor, Bárony István, Kozma Andor, Kada Elek, Gáspár Ferencz, Iványi Ödön, Szécsi Ferenc, Szomaházi István, Gáspár Imre, stb. neveit említjük fel. A vezéreiket Beksics Gusztáv, Busbach Péter, Pulszky Ferenc, Boros-

tyáni és Kenedi írják. Egyik fő vonzerejét teszik a lapnak az előfizetők részére nyújtott rendkívüli kedvezmények. Így aki most, ha csak egy óra is előfizet 1 frt 20 kr-ával, ajándékul kapja — bérmentes megküldés mellett a Pesti Hírlap nagy képes naptárát 1893. évre, mely ma megér 1 frt. Másik kedvezmény: a kéthetenként adott zeneműmelléletek. Ily körülmények közt melegen ajánljuk magunk részéről is a Pesti Hírlapot a magyar olvasóközönség figyelmébe. Az előfizetési díjak (negyedévre 3 frt 50 kr., 2 óra 2 frt 40 kr., egy óra 1 frt 20 kr.) a Pesti Hírlap kiadóhivatalába (Budapest. Nádor-utca 7. sz.) küldendők, a honnan mutatványszámokat is lehet kérni.

Hus árak

Nagynyeden, 1893. év. január hó 1-én.

Marha hus kilója	—	—	—	48 kr.
Borju	—	—	—	44 „
Sertés	—	—	—	40 „
Berbécs	—	—	—	28 „

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Báli selyemszöveteket méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket is méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, esikozott, kockázott, mintázott, damaszott stb. minőségben (mintegy 200 különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban) postabér és vámmentesen szállít: HENNEBERG G. (es. kir. udvari szállító) s e l y e m g y á r a ZÜRICHBEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (4)

Értesítés.

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy

Nagynyeden, főtér 12. sz. a.

gép-műhelyt

nyitottam,

melyben mindennemű gazdasági gépek, kutszivattyúk, tűzfecskendők, vas vagy vegyes szerkezetű nyaláb-fűrészek, mőmalom, gőzgép, gőzcséplőgép és egyáltalában minden a gépszakba vágó munkát, felszelést és javítást elkészítek és törekedni fogok minden reám bízott munkát gyorsan, a lehető legjobban és jutányosan elkészíteni.

Ezen fentebb említett munkálatok elkészítésében Osztrák és Magyarország leghiresebb gyáraiban szerzett sok évi tapasztalataim folytán remélem, hogy a n. é. közönség teljes meglegedését meg fogom nyerni.

Minden a gépszakba vágó munkálatok kiviteleré ajánlja magát

kiváló tisztelettel

1-2 SZOMBATH SAMU.

Szám 5024-92.

közig.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Enyed város állatorvosi állomása megüresedvén, annak betöltése végett alólirt városi hatóság részéről pályázat nyitattik.

Ezen állomással évi 400 frt fizetés van egybekötve.

Felhivatnak pályázni óhajtok, szabályszerű állatorvosi okmányaikkal felszerelt folyamodványukat 1893. január 30-ig Nagynyed város tanácsához benyújtani.

A városi tanácsból.

Nagynyed 1892. december 27.

Kovács Gyula.
polgármester.

1-1

Legjobb minőség biztosítása mellett

2-2 ajánlkozom

borseprő kifőzésére

kedvező feltételek mellett.

Paulini Rudolf,

rézműves, szeszfőző! N-Enyed, Szt.-Király utca 14. sz.

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nékiözhetetlen és általánosan ismeretes házi és neveszer.
A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégettség, bűzös lehellet, felfúvás, savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorfájdalom, feleleges nyálkiválasztás, sárgás, undor és hányás, gyomorgörcs, székülés.
Hatálos gyógyszernek bizonyult fejlettségű, amely nyílen ez a gyomortól származott, gyomortulterheléssel etelkkel és italokkal gúszták, májbajok és hámorholdaknál.
Említték bajknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis íveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy íveg ára 70 kr.
Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12. sz.
A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságot bizonyítom”.
A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók.

Nagynyeden

Kovács József gyógyszerész urnál

(3-43.)

Sz. 2597-892

kig.

Pályázati hirdetmény.

Törvényhatóságilag jóváhagyott szabályrendelet alapján, Verespatak nagyközségbe évi 300 frt fizetéssel járó községi végrehajtói állomásra pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat kik ezen 300 frt évi fizetéssel járó állomást elnyerni ohajtják, szabályszerűen saját kezűleg irt folyamodványait hozzá 1893. évi január hó 10-ig adják be.

A 300 frt évi fizetés havi utólagos részletekben vehető fel a község pénztárából.

A választás 1893 január hó 11-én d. u. 3 órakor fog megtartani Verespatak község házában.

Verespataki járás főszolgabírája.

Verespatakon 1892. év december 15-én

Imreh Károly,

főszolgabíró.

2-3

Sz. 1526/1892.
tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság közhírre teszi, hogy a balázsfalvi „Patria” takarékpénztár végrehajtónak, Strezsán Juon, Mosnyág Máxim és Okneán Ilia végrehajtást szenvedők ellen 78 frt 50 kr s jár. iránti végrehajtási ügyében és pedig Okneán Ilianak a buzásboesárdi 88. sz. tjkvben A + 1. r. 145/2, 146/2. hrsz. ingatlanára 231 frt; az A + 2. r. 597. hrsz. 184 frt; ugyanez a buzásboesárdi 419. sz. tjkvben A + 1. r. 2601/1. hrsz. ingatlanára 99 frt; Mosnyág Maximnak a buzásboesárdi 170. sz. tjkvben A + 1. r. 259/2 260/2. hrsz. ingatlanra 167 frt s végül a Stregán Juon lni Simionnak a buzás-boesárdi 569. sz. tjkvben A + 1. r. 181/3, 182/3. hrsz. a foglalt ingatlanra 20 frt megállapított kikiáltási árban még pedig a 88. és 419. sz. tjkvben foglalt ingatlanokra az 1881. évi 60 t.-cz. 156. § a figyelembe vétele mellett elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1893. évi január 16. án d. e. 10 órakor Buzás-Boesárd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok 10%-át készpénzben, avagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban, a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében, a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkvi. hatóságtól.

Balázsfalván 1892. augusztus hó 26-án.

A kivonat hitelül:

VÖRÖS ENDRE,
kiadó.